

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29.11.1974, sp. zn. 1 Cz 82/74, ECLI:CZ:NS:1974:1.CZ.82.1974.1

Číslo: 7/1976

Právní věta: Výkon rozhodnutí vyklizením bytu, za který je nutno poskytnout náhradu, nařídí soud tehdy, bylo-li také ve smyslu ustanovení § 340 o. s. ř. potvrzeno, že povinnému byl vykonatelným rozhodnutím příslušného národního výboru přidělen byt (poskytnuto ubytování), a to jako byt (ubytování) náhradní (§ 22 a § 48 a násl. zákona č. 41/1964 Sb. o hospodaření s byty), a že tento náhradní byt (náhradní ubytování) je pro povinného zajištěn.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 29.11.1974

Spisová značka: 1 Cz 82/74

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Národní výbory, Rozhodnutí jiných orgánů, Vyklizení bytu, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 340 41/1964 Sb. § 22
§ 48

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Mladé Boleslavi bylo F. H. uloženo vyklidit rodinný domek čp. 142 ve V., a to do 15 dnů poté, co mu bude pravomocným rozhodnutím místního národního výboru přidělen náhradní byt nebo náhradní ubytování.

K návrhu oprávněné M. K., která předložila vykonatelné rozhodnutí MNV ve V. o přidělení bytu (o jedné obytné místnosti) povinnému podle ustanovení § 18 zákona č. 41/1964 Sb. okresní soud v Mladé Boleslavi usnesením nařídil výkon rozhodnutí vyklizením bytu povinného v domě čp. 142 ve V. a přestěhování jeho věci do uvedeného bytu, který mu byl přidělen.

K odvolání povinného krajský soud v Praze potvrdil usnesení soudu prvního stupně s tím, že všechny předpoklady pro soudní výkon rozhodnutí vyklizením bytu byly splněny.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že uvedenými rozhodnutími soudů obou stupňů byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 340 o. s. ř. nařídí soud výkon rozhodnutí vyklizením bytu, za který je nutno poskytnout náhradu, teprve tehdy, až bude vykonatelným rozhodnutím místního národního výboru potvrzeno, že je pro povinného zajištěn náhradní byt, popřípadě náhradní ubytování. Předpokladem nařízení výkonu rozhodnutí je tedy v takovém případě vykonatelné rozhodnutí národního výboru o přidělení náhradního bytu.

Takové rozhodnutí však v projednávané věci soudu předloženo nebylo. Soudy obou stupňů rozhodly o nařízení výkonu rozhodnutí vyklizením bytu na základě rozhodnutí MNV ve V. o přidělení bytu povinnému podle ustanovení § 18 zákona č. 41/1964 Sb. o hospodaření s byty, nikoliv však na podkladě rozhodnutí o přidělení náhradního bytu podle ustanovení § 21 a § 22 téhož zákona.

Přidělení náhradního bytu je třeba odlišovat od přidělení bytu podle usnesení § 18, popřípadě § 19 a § 20 zákona č. 41/1964 Sb. Proti rozhodnutí o přidělení bytu podle ustanovení § 18 zákona č. 41/1964 Sb. o hospodaření s byty není přípustné podání odvolání uchazečem bytu, ale stačí jeho ohlášení místnímu národnímu výboru, že byt nepřijímá (§ 28 odst. 5 citovaného zákona), učiněné do 3 dnů poté, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o přidělení bytu. Naproti tomu občan, jemuž byl přidělen náhradní byt podle ustanovení § 21 a § 22 zákona č. 41/1964 Sb., je oprávněn se proti tomuto rozhodnutí odvolat (§ 28 odst. 3 téhož zákona). Uchazeč o byt nemusí přijmout byt, který mu byl přidělen, zatím co náhradní byt mu může být přidělen i proti jeho vůli.

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebylo potvrzeno vykonatelným rozhodnutím místního národního výboru, že pro povinného byl zajištěn náhradní byt, neměl být výkon rozhodnutí vyklizením podle ustanovení § 340 o. s. ř. nařízen. Podle ustanovení § 160 odst. 3 o. s. ř. je totiž povinný povinen se vystěhovat teprve tehdy, až mu bude přidělen náhradní byt, popřípadě náhradní ubytování tam, kde stačí poskytnout náhradní ubytování. Proto nezačala povinnému ještě ani běžet lhůta k vystěhování se z bytu.

Soudy obou stupňů porušily tedy zákon v ustanoveních § 160 odst. 3 a § 340 o. s. ř. Bylo proto oprávněné stížnosti pro porušení zákona vyhověno (§ 242 odst. 1 o. s. ř.).